

اثر کمبود آب بر عملکرد دانه و آب مصرفی چهار رقم سورگوم دانه‌ای در منطقه اصفهان

محمد افلاطونی و ماشاله دانشور

بترتیب استادیار و دانشجوی کارشناسی ارشد گروه آبیاری دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

تاریخ وصول هفتم شهریورماه ۱۳۷۱

چکیده

به منظور بررسی اثر کمبود آب روی آب مصرفی و عملکرد دانه چهار رقم سورگوم دانه‌ای، در سال ۱۳۶۹، آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه اصفهان واقع در زعمار اصفهان انجام شد. این بررسی در قالب یک طرح آزمایشی کرت‌های خرد شده با سه رژیم آبیاری I_1 ، I_2 و I_3 که بترتیب آبیاری پس از ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلیمتر تبخیر از پوشش تبخیر استاندارد کلاس A بود انجام پذیرفت. بدین ترتیب دور آبیاری در تیمارهای فوق از ۱۰۰ میلیمتر تا ۲۰۰ میلیمتر افزایش پیدا می‌کرد. عملکرد دانه در تیمار I_1 (برابر ۵۱۱۰/۶ کیلوگرم در هکتار) از دو تیمار I_2 و I_3 بیشتر بود. عملکرد دانه ارقام در تیمارهای I_2 و I_3 بترتیب ۶۰ و ۴۹/۵ درصد تیمار I_1 بود. افزایش وزن هزار دانه در شرایط کمبود رطوبت در خاک در تیمارهای I_2 و I_3 از اجزای بسیار مهم تشکیل دهنده عملکرد دانه بود. تفاوت عملکرد دانه در تیمارهای I_2 و I_3 از نقطه نظر آماری معنی دار نشد ولی بین تیمار I_1 و هر یک از تیمارهای I_2 و I_3 معنی دار بود.

متوسط آب مصرفی اندازه‌گیری شده ارقام در تیمارهای I_1 ، I_2 و I_3 بترتیب برابر ۵۳۸، ۴۵۲ و ۴۱۹/۲ میلی - متر در طول فصل رشد بود. بطور کلی تنش ناشی از کمبود رطوبت در شرایط مزرعه باعث شد که آب مصرفی ارقام سورگوم کاهش پیدا کند. اختلاف آب مصرفی بین تیمارهای آبیاری از نقطه نظر آماری معنی دار بود. همچنین در این آزمایش، کاهش آب مصرفی در اثر کمبود رطوبت خاک منجر به کاهش راندمان مصرف آب کلیه ارقام شد ولی میزان کاهش راندمان در ارقام مورد نظر متفاوت بود. مقایسه بین آب مصرفی محاسبه و اندازه‌گیری شده نشان داد که در شرایط تنش آب در خاک برای تخمین آب مصرفی فعلی باید ضریب رطوبتی خاک علاوه بر ضریب گیاهی منظور گردد. راندمان مصرف آب ارقام سورگوم برای تولید یک کیلوگرم ماده خشک (دانه و کاه) در تیمار I_1 بیشتر از تیمارهای I_2 و I_3 بود.

مقدمه

مصرف دانه و علوفه، شربت قند، شکر و الکل از آن تهیه

می‌گردد (۱۴ و ۲۵). این گیاه در اقلیم‌های خیلی گرم

تحت شرایط دیم و آبی به نحو گسترده‌ای جهت تولید دانه

سورگوم دانه‌ای^۱ به عنوان غذای انسان و بصورت

مختلف در تغذیه دام مورد استفاده قرار می‌گیرد. علاوه بر

و علوفه کشت می‌گردد (۲۵). تا کنون آزمایشات متعددی روی آب مصرفی سورگوم در نقاط مختلف جهان گزارش شده است (۹، ۱۱، ۱۴، ۱۵ و ۱۸). نتیجه این آزمایشات نشان داده است که در غالب اوقات کمبود رطوبت خاک در نهایت می‌تواند منجر به کاهش آب مصرفی و عملکرد دانه گردد.

با وجود اهمیت این گیاه، هنوز از پتانسیل آب مصرفی و محصول آن تحت شرایط آب و هوایی ایران اطلاعات کافی موجود نیست. با توجه به محدودیت منابع آب در مناطق خشک و نیمه خشک ایران و رشد روزافزون جمعیت کشور بهتر است در مصرف آب آبیاری تا حد امکان صرفه‌جویی گردد تا بتوان با کاربرد آب کمتر عملکرد اقتصادی از کاشت این گیاه بدست آورد. بنابراین، اثر رژیم‌های مختلف رطوبت خاک روی گیاهان منجمله سورگوم در ایران از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. هدف از این آزمایش، بررسی اثرات کمبود رطوبت خاک روی آب مصرفی و عملکرد دانه سورگوم در منطقه اصفهان می‌باشد. همچنین ارزیابی راندمان مصرف آب، چگونگی تخمین آب مصرفی این گیاه و واکنش پارامترهای مذکور در مقابل تنش ناشی از کمبود رطوبت در خاک این منطقه از اهداف دیگر این آزمایش است.

مواد و روشها

ارقام سورگوم دانه‌ای مورد مطالعه در این آزمایش شامل دو رقم ارسالی از ایگریسات^۱ واقع در هندوستان به شماره های ۱۰۵۵۵ و ۱۸۰۸۲ و دو رقم ارسالی از مرکز تحقیقات کشاورزی صفی آباد خوزستان به شماره‌های

۳۹۴ و ۶۵۱ بودند. آزمایش در مزرعه تحقیقات دانشگاه اصفهان واقع در زعمار اصفهان در سال ۱۳۶۹ انجام پذیرفت. این مزرعه در ۲۲ کیلومتری جنوب شرقی دشت اصفهان با عرض جغرافیائی ۳۵° ۳۲' تا ۵۱° ۳۲' شمالی و طول جغرافیائی ۳۲° ۵۱' تا ۵۱° ۵۱' شرقی واقع است. ارتفاع این منطقه حدود ۱۵۰۰ تا ۱۶۰۰ متر از سطح دریا می‌باشد. بر اساس روش تقسیم بندی اقلیمی پیشنهاد شده برای ایران (۷) منطقه مورد نظر دارای آب و هوای خشک با تابستانهای گرم و زمستانهای سرد است. متوسط دراز مدت بارندگی سالیانه در این دشت حدود ۱۲۰ میلیمتر است که قسمت بیشتر آن از آبان تا اردیبهشت می‌بارد و متوسط تبخیر سالیانه از پوشش تبخیر استاندارد کلاس A حدود ۲۴۰۰ میلیمتر است (۵). میانگین دمای سالیانه حدود ۱۶ درجه سانتیگراد و گرمترین و سردترین ماههای سال بترتیب تیر و دی می‌باشد (۵). اطلاعات هواشناسی هنگام آزمایش از منطقه کبوتر آباد، در فاصله ۱/۵ کیلومتری محل آزمایش بدست آمده است که در جدول ۱ خلاصه شده است. خاک مزرعه آزمایشی از نوع لومی رسی سیلنتی می‌باشد و نتایج تجزیه فیزیکی آن در جدول ۲ ارائه گردیده است. هدایت هیدرولیکی عصاره اشباع خاک (EC_e) و آب آبیاری (EC_w) بترتیب برابر ۳/۲ و ۲/۸۲ میلی موز بر سانتیمتر می‌باشد.

عملیات تهیه زمین بترتیب شامل شخم بهاره، دیسک، تسطیح، کودپاشی به میزان ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار فسفات آمونیم، دیسک مجدد و تهیه جوی پشته بود. مقدار ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار اوره نیز بعد از تهیه بستر بذر به زمین داده شد. برای مبارزه با علفهای

جدول ۱- اطلاعات هواشناسی در ماههای خرداد تا آبان از ایستگاه تحقیقات هواشناسی کشاورزی کبوترآباد اصفهان، سال ۱۳۶۹.

ماه	متوسط درجه حرارت (درجه سانتیگراد)	رطوبت نسبی هوا (درصد)	تبخیر از پشت تبخیر (میلیمتر)
خرداد	۲۵/۰	۲۸	۳۱۱/۲
تیر	۲۷/۴	۳۱	۳۲۴/۲
مرداد	۲۷/۸	۳۱	۳۱۰/۸
شهریور	۲۲/۹	۳۲	۲۴۸/۵
مهر	۱۶/۰	۴۰	۱۷۳/۴
آبان	۱۰/۸	۴۰	۱۱۶/۸

جدول ۲- نتایج تجزیه فیزیکی خاک محل آزمایش، سال ۱۳۶۹

عمق خاک cm	درصد وزنی رطوبت در *FC	درصد وزنی رطوبت در *PWP	درصد بافت رس	بافت خاک سیلت شن	وزن مخصوص ظاهری gm/cc
۰ - ۲۰	۲۳/۹	۱۳/۴	۳۸	۴۴ ۱۸	۱/۳۵
۲۰ - ۴۰	۲۴/۱	۱۳/۸	۳۸	۴۴ ۱۸	۱/۳
۴۰ - ۸۰	۲۴/۷	۱۴/۲	۴۱	۴۴ ۱۵	۱/۲۵

* FC و PWP بترتیب ظرفیت زراعی ونقطه پژمردگی دائم خاک .

در ۵۴ روز پس از کاشت مورد استفاده قرار گرفت . برای جلوگیری از کمبود ازت در گیاه، مقدار ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار اوره، هنگام نمایان شدن اولین گره ساقه در سطح خاک به صورت سرک پخش شد . آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده^۲ با سه تیمار اصلی به عنوان تیمارهای آبیاری و

هرز، از علفکش اترازین استفاده شد، به طوریکه بار اول علفکش به صورت دستی و بار دوم با استفاده از سمپاش در بین ردیفهای کاشت به خاک افزوده شد . به منظور مبارزه با آفات بخصوص کرم ساقه خوار^۱، حشره کش فسفره نفوذی اکامت به اندازه ۱/۳ در هزار در یک نوبت

ظهر هر روز قرائت می‌گردید. میزان تبخیر تجمعی روزانه از طشت، پس از رسیدن به مقدار مورد نظر برای هر تیمار (۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی‌متر) زمان آبیاری هر تیمار را نشان می‌داد. حجم آب در هر بار آبیاری برای هر پلات براساس معادله زیر طوری تعیین می‌گردید که عمق ریشه را به حد ظرفیت زراعی برساند:

$$V_w = (FC - m) P.A.D./E \quad (1)$$

که در آن:

V_w : حجم آب آبیاری برای هر پلات، مترمکعب

FC: متوسط درصد وزنی رطوبت در نقطه ظرفیت

زراعی در عمق توسعه ریشه

m: متوسط درصد وزنی رطوبت هنگام آبیاری در عمق

توسعه ریشه

P: متوسط جرم مخصوص ظاهری خاک در عمق توسعه

ریشه، کیلوگرم بر متر مکعب

A: مساحت هر پلات، متر مربع

D: عمق ریشه هنگام آبیاری، متر

E: راندمان کاربرد آب با توجه به پلات‌های

آزمایشی و کنترل شده برابر ۸۰ درصد فرض شد.

منحنی خصوصیات رطوبتی خاک مزرعه (شکل ۱)

توسط دستگاه صفحه فشار^۱ بدست آمد که براساس آن

پتانسیل ماتریک خاک در زمان آبیاری تعیین می‌گردید.

تقریباً "یک ساعت قبل از اقدام به آبیاری، نمونه های

خاک تا عمق توسعه ریشه بطور تصادفی از چندین

نقطه پلات اصلی بوسیله اوگر برداشته و از طریق روش

سریع اندازه گیری رطوبت (۴) خاک (روش فلاسک)

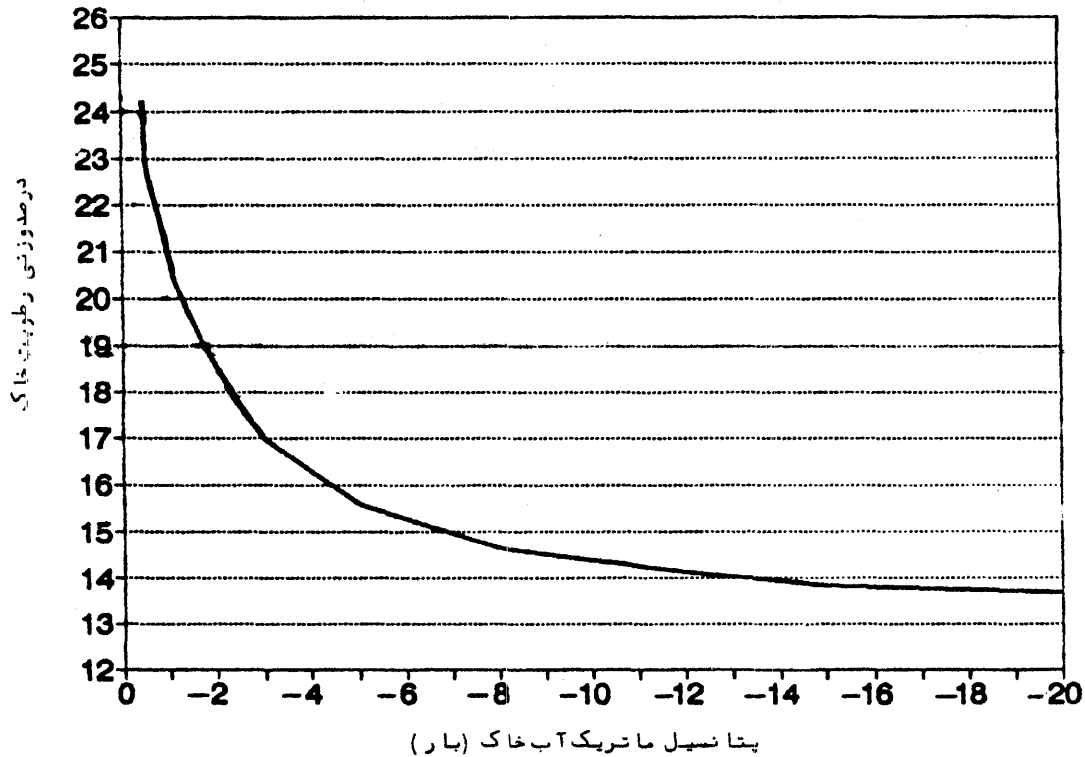
درصد وزنی رطوبت تعیین گردید. قبل از کاشت بذرها

عمق D در معادله ۱ برابر ۳۰ سانتیمتر و در مراحل

۴ تیمار فرعی (ارقام) در سه تکرار انجام گرفت (شکل ۴). بخاطر تسهیل در آبیاری، تیمارهای اصلی بصورت بلوکهای کامل تصادفی در زمین پیاده گردیدند و ارقام به عنوان تیمارهای فرعی بطور تصادفی درون آنها قرار گرفتند (۲). روش آبیاری جوی پشته و اندازه هر پلات فرعی ۴۵ متر مربع (۱۰ m × ۴/۵ m) و شامل ۶ ردیف کاشت به فاصله ۷۵ سانتیمتر بود. فاصله بین بوته ها روی هر ردیف ۱۰ سانتیمتر انتخاب گردید بطوریکه تراکم گیاهی بطوریکسان به ۱۳۳۰۰۰ بوته در هکتار رسید. در ۲۵ خرداد ماه کاشت بذر به صورت هیرم کاری در عمق ۳ تا ۴ سانتیمتر از راس پشته ها با دست انجام پذیرفت. پس از اطمینان از فقدان خطرات نامساعد طبیعی و آفات، بوته ها در مرحله ۴ برگی تنک شدند.

تیمارهای اصلی عبارت بودند از آبیاری پس از ۳-، ۱۰۰+، ۱۵۰+، ۳+ و ۲۰۰+ میلی‌متر تبخیر از طشت تبخیر کلاس A که بترتیب با علائم I_1 ، I_2 و I_3 نمایش داده می‌شوند. قبل از اعمال تیمارهای فوق، سه مرتبه آب آبیاری تا حد ظرفیت زراعی و تا عمق ۳۰ سانتیمتری به خاک اضافه شد. انتخاب تیمارهای آبیاری فوق بر- اساس مقاومت زیاد سورگوم به کمبود آب صورت پذیرفت به طوریکه احتمال تنش آب در خاک برای ارقام فراهم گردد. تیمار I_1 به عنوان شاهد در نظر گرفته شد.

تیمارهای آبیاری از زمان استقرار گیاه یعنی حدود یکماه پس از کاشت تا پایان رشد کامل فیزیولوژیکی ارقام اعمال گردیدند. آمار تبخیر از ایستگاه هواشناسی کبوترآباد واقع در ۱/۵ کیلومتری مزرعه تحقیقاتی دریافت می‌گردید. دستگاه ثبات اندازه‌گیری تبخیر در ساعت ۶/۵ صبح و ۶/۵ بعد از

شکل ۱- منحنی خصوصیات رطوبتی خاک مزرعه تحقیقاتی زغمار - اصفهان

مربوطه به هر پلات استفاده شد. پس از اینکه جویهای آبیاری پر از آب شد و ارتفاع آب در بالا دست لبه سرریز ثابت می‌گشت، دبی سرریز با استفاده از معادله زیر بدست می‌آمد:

$$Q = 0.0184 (L - 0.2 H) H^{3/2} \quad (3)$$

که در آن:

Q: دبی سرریز مستطیلی لبه تیز، لیتر در ثانیه

L: طول لبه سرریز، سانتیمتر

H: ارتفاع آب بالای لبه در فاصله ۰.۴H از لبه بطرف

سراب، سانتیمتر

بدین ترتیب نسبت $\frac{V}{Q}$ مدت زمان آبیاری را

بدست می‌دهد. برای جلوگیری از نشت آب از جویهای

آبیاری به پلات‌های مجاور، خاک دیواره و کف جویها

قبل از اعمال تیمارهای آبیاری کاملاً "کوبیده و متراکم

می‌گشت. فاصله بین پلاتهای اصلی و بین پلاتهای فرعی

رشد گیاه معادل عمق ریشه به علاوه ۱۰ سانتیمتر در نظر گرفته شد. اضافه کردن ۱۰ سانتیمتر به عمق، به این دلیل بود که املاح از نیمرخ خاک شسته شود (۱ و ۲۰). به منظور اندازه گیری عمق ریشه در محمل آزمایش، قبل از افزودن آب آبیاری یک پروفیل در نزدیک دو بوته مجاور هم در هر پلات فرعی (رقم) حفیر می‌گردید. درصد تخلیه رطوبت خاک در طول فصل رشد از رابطه زیر بدست آمد:

$$W_D = (FC - m) / (FC - PWP) \quad (2)$$

که در آن: PWP درصد وزنی رطوبت در نقطه پژمردگی دائم می‌باشد. معادله فوق به منظور مقایسه سهم ارقام سورگوم در هر تیمار در میزان تخلیه رطوبت از خاک بکار رفت.

برای کنترل حجم آب تعیین شده برای هر پلات

(معادله ۱) از سرریز مستطیلی لبه تیز در داخل جوی

رشد، تاریخهای آبیاری، تبخیر تجمعی و درصد وزنی رطوبت هنگام آبیاری در جدول ۳ نشان داده شده است. درصد تخلیه رطوبت در تیمارهای I_1 ، I_2 و I_3 بترتیب بین ۸۵ - ۴۰، ۱۰۰ - ۸۳ و ۱۳۰ - ۱۱۹ درصد و دورآبیاری در تیمارهای فوق بترتیب بین ۱۷-۸، ۲۳-۱۳ و ۳۱-۱۸ روز می‌باشد. طبق جدول ۳ دور آبیاری و درصد تخلیه رطوبت از تیمار I_1 (۱۰۰ میلی‌متر) به تیمار I_3 (۲۰۰ میلی‌متر) افزایش نشان می‌دهد. اما در تیمارهای I_1 تا I_3 میزان آب در هر نوبت بترتیب کم، متوسط و زیاد به خاک افزوده شده است. به عبارت دیگر آبیاری سبک با دور کمتر (تیمار I_1) و آبیاری سنگین با دور زیادتر (تیمار I_3) توأم بوده است. با توجه به درصد وزنی رطوبت قبل از آبیاری و منحنی خصوصیات رطوبتی خاک (شکل ۱)، پتانسیل آب خاک بلافاصله قبل از آبیاری در تیمارهای I_2 و I_3 تا ۱۵-بار و کمتر رسیده و باعث بروز تنش رطوبتی در ارقام سورگوم شده است.

مقایسه میانگین عملکرد دانه، آب مصرفی فصلی و راندمان مصرف آب در تیمارهای مختلف آبیاری در جدول ۴ ارائه گردیده است. براساس این جدول افزایش دور آبیاری باعث کاهش آب مصرفی فصلی و راندمان مصرف آب شده است. تفاوت بین عملکرد دانه و آب مصرفی در تیمارهای I_2 و I_3 از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد ولی بین تیمار I_1 و هر یک از تیمارهای I_2 و I_3 این اختلاف معنی‌دار است. بیشترین راندمان مصرف آب برابر ۹۴/۰ کیلوگرم دانه بر متر مکعب آب متعلق به تیمار آبیاری ۱۰۰ میلی‌متر و مقدار آن با تیمار ۱۵۰ میلی‌متر تفاوت معنی‌داری ندارد ولی با تیمار ۲۰۰ میلی‌متر از نظر آماری اختلاف معنی‌دار دارد.

به ترتیب برابر ۳ و ۱/۵ متر بود و چون خاک مزرعه دارای بافت سنگین بود از نفوذ آب از جوی هـا و پلاتهای تحت آبیاری به سایر پلاتها ممانعت به عمل می‌آمد.

به علت عمیق بودن سطح ایستابی در مزرعه، صعود موئینه‌ای به ناحیه ریشه ناچیز و در طول فصل رشد بارندگی برابر صفر بود. چون آب آبیاری تا حد ظرفیت زراعی به خاک افزوده می‌شد، نفوذ عمیق از کف ناحیه ریشه قابل اغماض بود، بنابراین آب خالص اندازه‌گیری شده تقریباً " معادل تبخیر و تعرق یا آب مصرفی گیاه در نظر گرفته شد. برای محاسبه تبخیر و تعرق واقعی روزانه ارقام سورگوم از رابطه زیر استفاده شد:

$$Et = K_p \cdot K_c \cdot Et_{PAN} \quad (4)$$

که در آن:

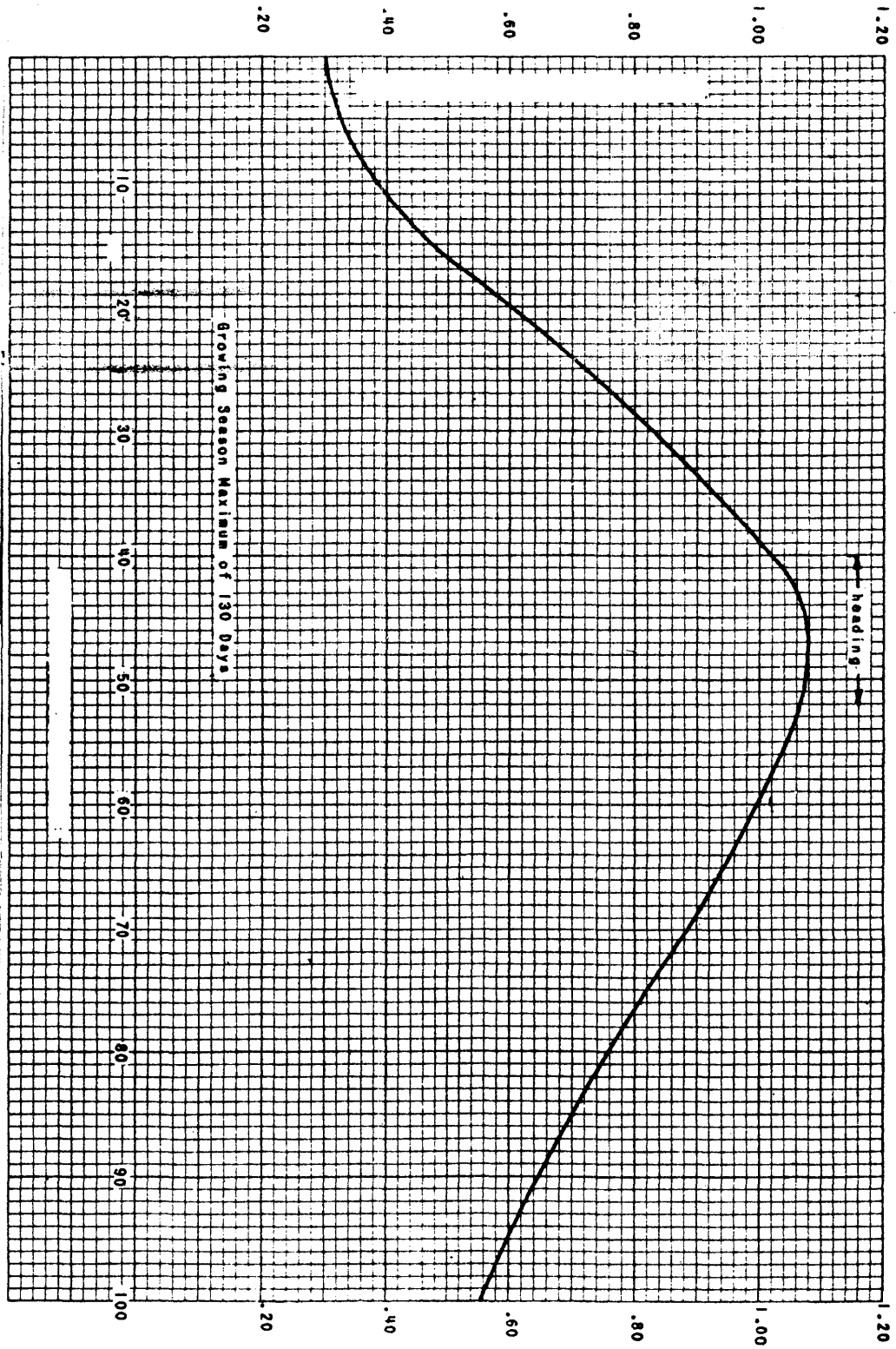
Et : تبخیر و تعرق روزانه، برحسب میلی‌متر در روز
 Et_{PAN} : تبخیر از پشت تبخیرکلاس A، میلی‌متر در روز
 K_p : ضریب تصحیح تبخیر از پشت و برابر ۷۵/۰ (۲۰)
 K_c : ضریب گیاهی سورگوم براساس منحنی موجود در شرایط آب و هوای مشابه منطقه اصفهان
 (شکل ۲) (۲۴).

بنابراین مجموع Et روزانه در طول فصل رشد، آب مصرفی سورگوم را برای ارقام مختلف بدست می‌دهد. نسبت وزن ماده خشک (عملکرد دانه) به حجم آب آبیاری در تیمارهای اصلی و فرعی محاسبه و به عنوان راندمان مصرف آب در نظر گرفته شد.

نتایج و بحث

درصد تخلیه رطوبت، دور آبیاری در طول فصل

ضریب گیاهی، K_c

شکل ۲- ضریب گیاهی برای سورگوم دانه ای (۷) .

درصد رشد

جدول ۳- تاریخهای آبیاری، دورآبیاری، تبخیر تجمعی روزانه بین دو آبیاری متوالی، درصد وزنی رطوبت و درصد تخلیه رطوبت قبل از آبیاری در تیمارهای مختلف آبیاری در طول دوره اعمال تیمارهای مختلف آبیاری

متغیر	تاریخهای آبیاری	دورآبیاری (روز)	تبخیر تجمعی روزانه بین دو آبیاری متوالی	درصد وزنی رطوبت قبل از آبیاری	درصد تخلیه رطوبت قبل از آبیاری	تیمار آبیاری
۱۰۰ میلیمتر تبخیر	۶۹/۴/۲۸	۸	۹۲/۷	۱۵/۰۰	۸۵	
	۶۹/۵/۷	۱۰	۹۹/۹	۱۶/۸۰	۶۴	
	۶۹/۵/۱۷	۱۰	۱۰۲/۴	۱۷/۰۰	۶۱	
	۶۹/۵/۲۷	۱۰	۱۰۱/۷	۱۸/۷۰	۴۰	
	۶۹/۶/۷	۱۱	۹۹/۰	۱۶/۵۰	۶۷	
	۶۹/۶/۱۹	۱۲	۱۰۰/۱	۱۷/۸۴	۵۱	
	۶۹/۷/۲	۱۴	۹۹/۲	۱۷/۹۷	۴۹	
۱۵۰ میلیمتر تبخیر	۶۹/۷/۱۹	۱۷	۱۰۲/۳	۱۸/۰۰	۴۹	
	۶۹/۵/۲	۱۳	۱۴۶/۲	۱۵/۲۵	۸۳	
	۶۹/۵/۱۷	۱۵	۱۵۳/۸	۱۴/۰۰	۹۸	
	۶۹/۶/۱۰	۱۵	۱۴۷/۰	۱۳/۲۰	۱۰۰	
	۶۹/۶/۱۹	۱۸	۱۵۳/۸	۱۴/۰۰	۹۸	
۲۰۰ میلیمتر تبخیر	۶۹/۷/۱۱	۲۳	۱۵۲/۷	۱۴/۵۰	۹۲	
	۶۹/۵/۷	۱۸	۱۹۷/۶	۱۱/۴	۱۳۰	
	۶۹/۵/۲۷	۲۰	۲۰۴/۱	۱۲/۳	۱۱۹	
	۶۹/۶/۱۹	۲۳	۱۹۹/۱	۱۱/۴۱	۱۲۹	
	۶۹/۷/۱۹	۳۱	۲۰۱/۵	۱۱/۶۸	۱۲۶	

تیمارهای ۱۵۰ و ۲۰۰ میلیمتر (جدول ۴) از نقطه نظر راندمان مصرف آب و عملکرد دانه را می‌توان تاثیر تقریباً یکسان کمبود رطوبت خاک روی آنها دانست. دلیل عمده افت راندمان مصرف آب در تیمار آبیاری پس از ۲۰۰

به عبارت دیگر در صورتی که کمبود آب از یک حد معین بگذرد موجب کاهش معنی دار راندمان مصرف آب می‌گردد. آستانه کمبود رطوبت خاک در تیمار ۱۵۰ میلیمتر بوجود آمده است. علت عدم تفاوت آماری بین

جدول ۴- مقایسه میانگینهای عملکرد دانه، آب مصرفی فصلی اندازه گیری و محاسبه شده و راندمان مصرف آب* در تیمارهای مختلف آبیاری، مزرعه تحقیقاتی زعمار اصفهان، سال ۱۳۶۹

راندمان مصرف آب Kg/m ³	آب مصرفی فصلی (میلیمتر) محاسبه	اندازه گیری	عملکرد دانه Kg/ha	تیمارهای آبیاری
۰/۹۴ a	۴۹۲/۳	۵۳۸ a	۵۱۱۰/۶۲ a	I ₁
۰/۶۸ ab	۵۰۷/۷	۴۵۲ b	۳۰۷۶/۱۲ b	I ₂
۰/۶ b	۵۱۳	۴۱۹/۲ b	۲۵۳۱/۳ b	I ₃

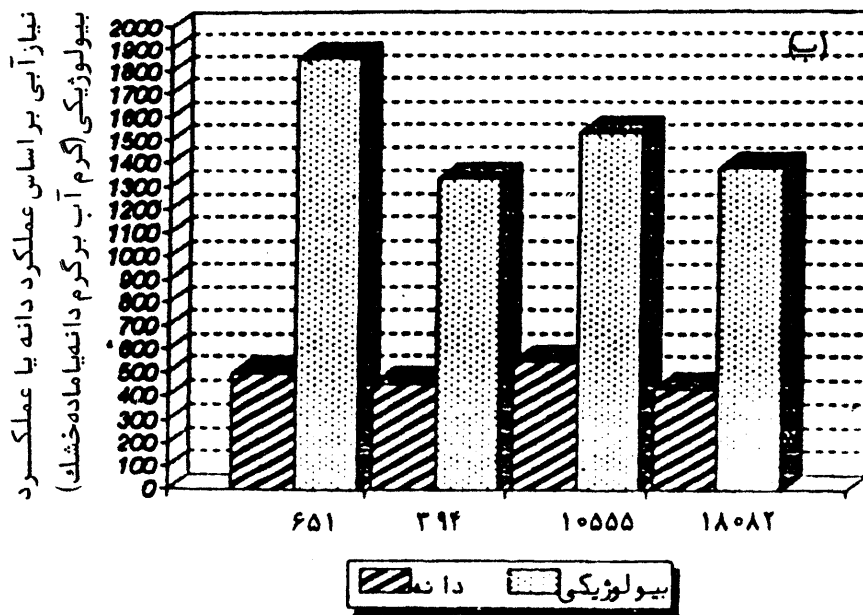
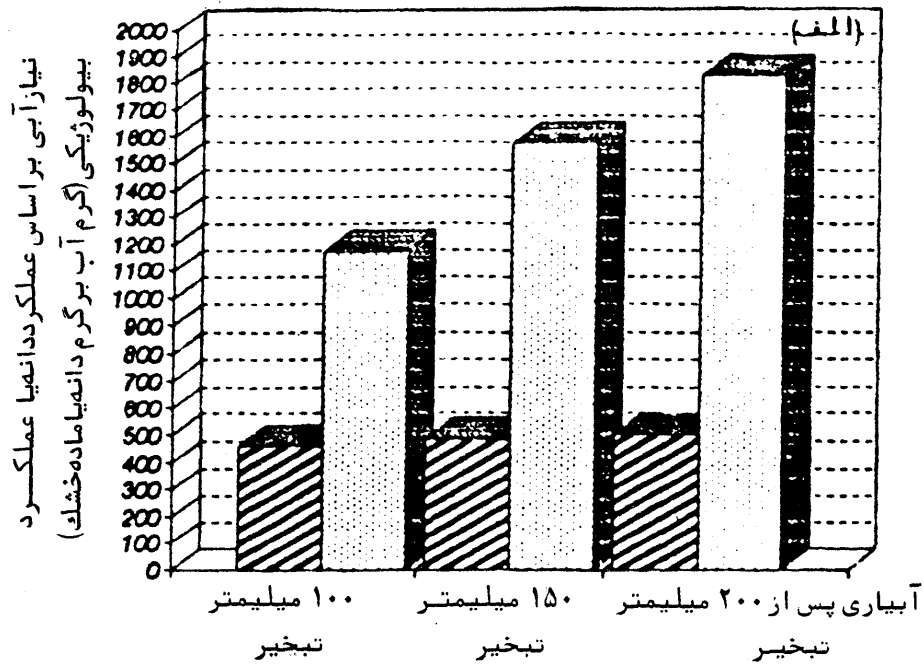
*: میانگین هائی که در هر ستون با حروف مشابه نشان داده شده اند از نظر آماری بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ دارای تفاوت معنی دار نیستند.

آزمایش متوالی برای تیمارهای عدم تنش آب برابر ۰/۹۷، ۰/۸۴ و ۰/۸۵ کیلوگرم بر متر مکعب و توکلیسی و همکاران (۳) نیز راندمان آب مصرفی^۲ ذرت را در تیمار آبیاری پس از ۷۰ میلیمتر تبخیر از طشت تبخیر برابر ۰/۹۲ کیلوگرم دانه بر متر مکعب آب گزارش کردند. در آزمایش فعلی، با کاهش مقدار آب و فراهم نمودن شرایط تنش رطوبتی راندمان مصرف آب کاهش نشان داده است. این نتیجه با نتایج آزمایشات دیگران (۱۲، ۱۸، ۱۹ و ۲۱) مشابهت دارد.

مقایسه میانگین عملکرد دانه، نیاز آبی برای تولید یک کیلوگرم دانه و راندمان مصرف آب چهار رقم سورگوم دانه‌ای در جدول ۵ ارائه شده است. نتایج تجزیه واریانس نیاز آبی و راندمان مصرف آب (عکس نیاز آبی) در تیمارهای آبیاری و ارقام مختلف در جدول ۶ خلاصه گردیده است. نیاز آبی در تیمارهای مختلف آبیاری و ارقام سورگوم دانه‌ای در شکل ۳ نشان داده شده است. بطور کلی نیاز آبی و راندمان مصرف آب ارقام

میلیمتر نسبت به تیمار ۱۰۰ میلیمتر را باید در کاهش عملکرد دانه در تیمار ۲۰۰ جستجو کرد. کاهش عملکرد دانه در تیمار ۲۰۰ میلیمتر به دلیل کاهش مقدار آب مصرفی در طول فصل رشد، کاهش تعداد، وزن و مساحت اندام اصلی فتوستنتز کننده (کرکها)، کاهش کل مناده خشک، طول و وزن خوشه از غلاف برگ و تعداد خوشه بارور دانست (۶). اثر تیمارهای آبیاری روی اجزاء عملکرد دانه در جداول ۷ و ۸ ارائه شده است.

متوسط راندمان مصرف آب ارقام سورگوم در تیمار آبیاری پس از ۱۰۰ میلیمتر تبخیر ۰/۹۴ ولی در تیمارهای آبیاری ۱۵۰ و ۲۰۰ میلیمتر بترتیب برابر ۰/۶۸ و ۰/۶ می باشد (جدول ۴). علت پائین بودن راندمان مصرف آب (بر اساس عملکرد دانه) ارقام علیرغم چهار کربنه بودن سورگوم، افت عملکرد دانه و شاخص برداشت ارقام سورگوم و تفاوت بین ارقام در کارآیی مصرف آب تحت اثر تنش ناشی از کمبود آب در خاک می باشد. اک^۱ (۱۷)، راندمان مصرف آب ذرت را طی سه سال

شکل ۳- مقایسه میانگین نیاز آبی بر اساس عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی در تیمارهای مختلف آبیاری (الف) و ارقام سورگوم (ب)

جدول ۵ - مقایسه میانگینهای عملکرد دانه، راندمان مصرف آب* و نیاز آبی برای تولید یک کیلوگرم دانه در ارقام مختلف سورگوم دانه ای .

ارقام	عملکرد دانه Kg/ha	راندمان مصرف آب Kg/m ³	نیاز آبی m ³ /Kg
۶۵۱	۲۶۰۷/۵ b	۰/۵۳۵ b	۱/۸۷
۳۹۴	۴۰۳۰/۵۱a	۰/۵۶۸ a	۱/۷۶
۱۰۵۵۵	۳۸۳۹/۶ a	۰/۵۶۰ a	۱/۷۸
۱۸۰۸۲	۳۸۱۳/۱ a	۰/۵۶۰ a	۱/۷۸

* : میانگین هایی که در هر ستون دارای یک حرف مشابه می باشند از نظر آماری براساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ دارای تفاوت معنی دار نمی باشند .

جدول ۶ - تجزیه واریانس نیاز آبی و راندمان مصرف آب در تیمارهای مختلف آبیاری و ارقام سورگوم

میانگین مربعات				درجات آزادی	منابع تغییرات
راندمان مصرف آب		نیاز آبی			
عملکرد بیولوژیکی	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیکی	عملکرد دانه		
۰/۳۱۷۱۲	۰/۰۷۳۳۸	۲۲۶۲۰/۳۸	۷۵۶۲۸۳/۷	۲	بلوک
۰/۰۸۷۰۵	۰/۲۵۰۳۸	۴۷۰۲/۶۰	۱۲۸۵۵۴۸	۲	آبیاری
۰/۰۸۱۴۹	۰/۰۴۹۱۰	۹۲۴۳/۸۰	۴۶۳۲۹۷	۴	خطای (a)
۰/۲۶۴۴۹***	۰/۰۹۰۹۸***	۲۱۸۴۸/۵۱***	۵۰۴۸۵۱/۹***	۳	رقم
۰/۱۰۲۵۹۰*	۰/۰۴۰۲۹*	۸۹۷۶/۳۶***	۲۸۰۴۷۵/۲*	۶	آبیاری x رقم
۰/۰۲۷۳۵	۰/۰۱۴۰۷	۱۹۶۱/۴۷	۹۷۸۰۲/۹	۱۸	خطای (b)

* و ** و *** : بترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۱ و ۵ درصد .

جدول ۷- اثر رژیم‌های مختلف آبیاری بر عملکرد و اجزاء عملکرد دانه سورگوم دانه‌ای*، مزرعه تحقیقاتی زغمار اصفهان، سال ۱۳۶۹

تیمار	عملکرد دانه Kg/ha	تعداد خوشه در یک متر مربع	تعداد دانه در هر خوشه	وزن هزار دانه gm	تعداد پنجه	طول خوشه Cm	وزن خوشه gm
I ₁	۵۱۱۰/۶ a	۲۲/۹۳ a	۱۱۷۱/۹۵ a	۲۲/۴ a	۲ a	۲۰/۳ a	۷۰۱۵/۵ a
I ₂	۳۰۷۶/۱ b	۲۱/۴۷ a	۸۵۳ a	۲۵/۲ ab	۲ a	۱۶/۷ b	۴۴۶۷/۷ b
I ₃	۲۵۳۱/۲ b	۱۸/۴ a	۱۰۱۱/۵ a	۲۶/۸ b	۱/۹ a	۱۶/۱ b	۴۰۲۵/۷ b

*: میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک می‌باشند از نظر آماری در سطح ۵٪ دارای تفاوت معنی داری نباشند. آزمایش با آزمون دانکن انجام شده است.

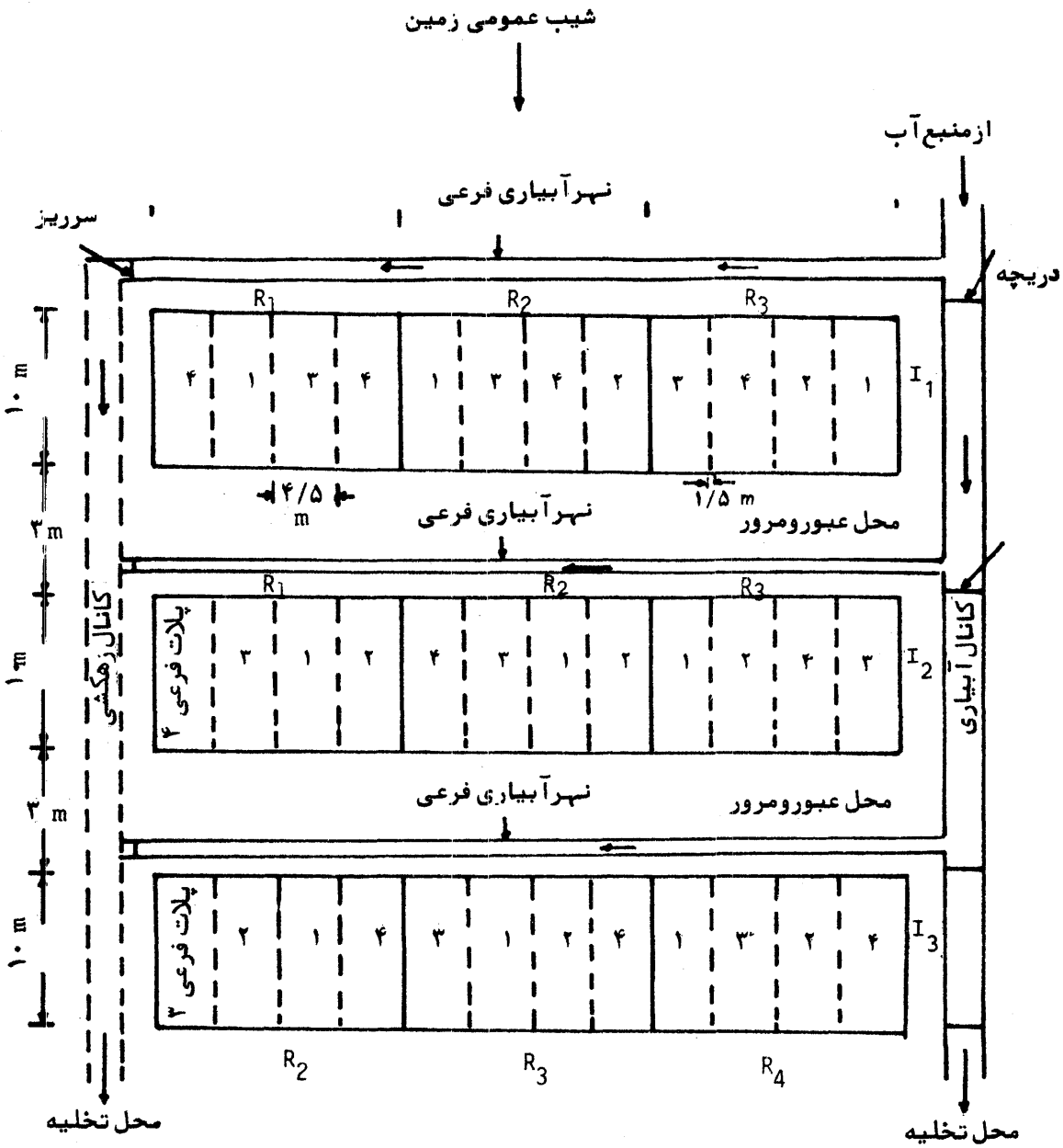
جدول ۸- اثر رژیم‌های مختلف آبیاری بر ارتفاع بوته، وزن خشک کاه، وزن کل ماده خشک و شاخص برداشت*، مزرعه تحقیقاتی زغمار اصفهان، سال ۱۳۶۹

تیمار	ارتفاع بوته Cm	وزن خشک کاه Kg/ha	کل ماده خشک Kg/ha	شاخص برداشت %
I ₁	۸۰/۲ a	۷۶۲۸/۸ a	۱۲۱۷۸/۸ a	۳۶ a
I ₂	۷۱/۰ b	۶۸۵۰/۲ a	۹۵۸۵/۳ b	۲۸ ab
I ₃	۶۴/۷ c	۶۳۷۹/۵ a	۸۷۰۲/۱ b	۲۵ b

*: میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک می‌باشند از نظر آماری در سطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی داری نباشند. آزمایش با آزمون دانکن انجام شده است.

مورد آزمایش (جدول ۵) با هم تفاوت دارند. اثرات متقابل و معنی دار رقم - آبیاری نشان می‌دهد که روند تفاوت هر یک از نسبت‌های نیاز آبی و راندمان مصرف آب ارقام سورگوم در بین تیمارهای ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلیمتر مشابه نمی‌باشند. راندمان مصرف آب ارقام بر اساس عملکرد دانه تقریباً " بین ۵۲/۰ تا ۵۷/۰ بر- مورد آزمایش (جدول ۵) با هم تفاوت دارند. اثرات متقابل و معنی دار رقم - آبیاری نشان می‌دهد که روند تفاوت هر یک از نسبت‌های نیاز آبی و راندمان مصرف آب ارقام سورگوم در بین تیمارهای ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلیمتر مشابه نمی‌باشند. راندمان مصرف آب ارقام بر اساس عملکرد دانه تقریباً " بین ۵۲/۰ تا ۵۷/۰ بر-

اساس کل ماده خشک بین ۱/۸ تا ۲/۳۵ کیلوگرم بر متر مکعب متغیر می‌باشد. رقم ۳۹۴ دارای بیشترین ورقم ۶۵۱ دارای کمترین راندمان مصرف آب (بترتیب ۰/۵۷ و ۰/۵۲ کیلوگرم دانه بر متر مکعب) می‌باشند. در رابطه با رقم ۶۵۱ با توجه به پائین بودن راندمان مصرف آب و به عبارت دیگر بالا بودن نیاز آب جهت تولید دانه، می‌توان

ارقام	شماره	تکرار	تیمار آبیاری، میلیمتر تبخیر،	علامت
۱۰۵۵۵	۱	R ₁	۱۰۰	I ₁
۱۸۰۸۲	۲	R ₂	۱۵۰	I ₂
۲۹۴	۳	R ₃	۲۰۰	I ₃
۶۵۱	۴			

شکل ۴- پلاتهای آزمایشی مورد استفاده در طرح رژیمهای آبیاری سورگوم دانه‌ای

گفت که این رقم نامطلوب‌ترین رقم آزمایش بوده است. آب مورد نیاز برای تولید یک گرم دانه در رقم ۶۵۱ تقریباً برابر ۱۸۷۰ گرم می‌باشند، در صورتی که آب مورد نیاز برای سه رقم دیگر تفاوت آماری بایکدیگر ندارند و متوسط مقدار آن برای سه رقم تقریباً برابر ۱۷۸۰ گرم برای تولید یک گرم دانه می‌باشد. بالا بودن نیاز آبی رقم ۶۵۱ به علت شاخص برگد زیاد آن است که باعث افزایش تعرق گردیده است. رقم ۶۵۱ به دلیل کمترین عملکرد دانه، بیشتر بودن شاخص برگد و وزن گاه آن، رشد رویشی بیشتر و رشد زایشی کمتری از قسمت‌های دیگر داشته است. چون برتری کارآئی مصرف آب گیاهان از عوامل مهمی است که در سال‌های اخیر و به خصوص در مناطق خشک و نیمه خشک مورد توجه بوده است (۸ و ۲۲)، می‌توان گفت که رقم ۳۹۴ نسبت به سایر ارقام آزمایشی برتری دارد و دارای بالاترین راندمان مصرف آب می‌باشد. توانائی سوریگوم دانه‌ای در به حداکثر رساندن راندمان مصرف آب خود از طریق تنظیم روزنه گزارش شده است (۱۶).

آب مصرفی اندازه‌گیری و محاسبه شده فصلی در تیمارهای مختلف آبیاری نیز در جدول ۱۴ ارائه شده است. بطور کلی، با افزایش دور آبیاری آب مصرفی فصلی اندازه‌گیری شده از نظر مقدار کاهش نشان می‌دهد و از نظر آماری تیمار I_1 با هر یک از تیمارهای I_2 و I_3 تفاوت معنی‌دار دارد ولی تیمارهای I_2 و I_3 نسبت به هم تفاوت معنی‌دار ندارند. نکته جالب توجه اینکه آب مصرفی محاسبه شده با افزایش دور آبیاری روند عکس را نشان می‌دهد، به عبارت دیگر با ایجاد شرایط کمبود آب در اثر افزایش دور آبیاری، آب مصرفی محاسبه شده افزایش

نشان می‌دهد. علت امر آن است که در محاسبه تبخیر و تعرق (معادله ۳) فقط ضریب گیاهی سورگوم در نظر گرفته شده، در حالیکه آزمایش دیگران نیز نشان داده است که کمبود رطوبت در ناحیه ریشه می‌تواند باعث افت تبخیر و تعرق نسبی گردد (۱۳). در یک آزمایش گلدانی، دنمیدوشا^۱ (۱۳) نشان دادند که تبخیر و تعرق نسبی تابع پتانسیل آب درون خاک می‌باشد به طوریکه نسبت ET/PET^۲ در ۲۰ تا ۳۰ درصد تخلیه رطوبت قابل استفاده برابر واحد و هنگامی که درصد تخلیه از ۳۰ درصد تجاوز نماید این نسبت کاهش پیدا می‌نماید. بنابراین، به نظر می‌رسد که برای محاسبه تبخیر و تعرق واقعی در شرایط کمبود رطوبت خاک، علاوه بر ضریب گیاهی در طول فصل رشد باید ضریب رطوبتی نیز منظور گردد. ضریب رطوبتی تبخیر و تعرق واقعی تابع مقدار رطوبت در خاک، تبخیر و تعرق پتانسیل، توسعه جانبی و عمودی ریشه‌ها و توانائی ریشه به جذب آب می‌باشد (۲۳). در این آزمایش مزرعه‌ای، کاهش آب مصرفی فصلی سورگوم با افزایش دور آبیاری و ایجاد شرایط تنش در خاک نیز موید این نظریه می‌باشد. طبق تعریف، نسبت تبخیر و تعرق واقعی در شرایط تنش کامل $Kc=1$ به تبخیر و تعرق بالقوه را ضریب رطوبتی گویند (۲۳). متوسط این ضریب برای تیمارهای I_1 ، I_2 و I_3 به ترتیب برابر ۰/۸۵، ۰/۷۴ و

اندازه‌گیری شده است. تبخیر و تعرق بالقوه روزانه در اینجا ارائه نشده است.

بطور کلی، مقایسه آب مصرفی محاسبه و اندازه‌گیری شده فصلی برای تیمارهای آبیاری نشان می‌دهد که بین مقادیر فوق در هر تیمار تفاوت معنی‌دار وجود

قرار گیرد.

بطور کلی به نظر می‌رسد که با توجه به محدودیت آب آبیاری در منطقه اصفهان و نواحی دیگر که از نظر اقلیم و خاک با این منطقه شباهت دارند و نظر به مقاومت زیاد سورگوم نسبت به شرایط گرم و خشک، آبیاری سورگوم دانه‌ای بر اساس آبیاری پیس از ۱۰۰ میلیمتر (یعنی دور آبیاری بین ۷ تا ۱۷ روز بسته به درجه حرارت) در طول فصل رشد مناسب باشد. همچنین با توجه به نتایج حاصله ارقامی از سورگوم دانه‌ای در شرایط کمبود آب مناسب هستند که دارای بالاترین راندمان مصرف آب و یا کمترین نیاز به آب جهت تولید ماده خشک، بیشترین شاخص برداشت و دارای تعداد پنجه و رشد سبزینه‌ای کم باشند (۶) از این رو رقم ۳۹۴ بهترین رقم می‌باشد. نظر به اینکه بیسن تیمارهای ۱۵۰ و ۲۰۰ میلیمتر تفاوت آماری از نقطه نظر عملکرد و آب مصرفی وجود ندارد، در صورتیکه صرفه جویی در آب آبیاری مورد نظر باشد، با تیمار ۲۰۰ میلیمتر (یعنی دور آبیاری بین ۱۸ تا ۳۱ روز) تبخیر می‌توان این هدف را برآورده ساخت. البته باید توجه داشت که استفاده از تیمار ۲۰۰ میلیمتر ممکن است هزینه آبیاری و پمپاژ آب را کاهش دهد ولی باید دید که آیا کاهش درآمد حاصله از پائین بودن عملکرد آبیاری تیمار را می‌توان جبران کند یا خیر. بنابراین توصیه می‌گردد هنگام استفاده از آبیاری با دور بیشتر به منظور صرفه جویی در آب با هدف کاهش هزینه آبیاری، بهتر است کاهش درآمد ناشی از افت عملکرد و مقایسه اقتصادی کاهش هزینه و درآمد در تصمیم‌گیری نهائی مد نظر قرار گیرد.

ندارد. در واقع، اگر مقادیر اندازه‌گیری شده آب مصرفی به عنوان معیار سنجش قرار گیرد، روش طشت تبخیر قادر به محاسبه صحیح مقدار آب مصرفی فصلی سورگوم می‌باشد به شرطی که در شرایط تنش ضریب تحمیل رطوبت خاک در آن منظور گردد. عدم اختلاف مقادیر محاسبه و اندازه‌گیری شده آب مصرفی به این دلیل است که برآیند اثر مولفه‌های آب و هوایی نظیر تشعشع خورشید، سرعت باد، درجه حرارت هوا، رطوبت نسبی روی تبخیر از یک سطح آزاد را می‌توان با تبخیر از طشت تبخیر اندازه‌گیری نمود و گیاه تقریباً به طریق مشابه نسبت به متغیرهای آب و هوایی واکنش نشان می‌دهد. در این رابطه، تبخیر اندازه‌گیری شده از طشت تبخیر با ضریب گیاهی و علاوه بر آن در شرایط تنش با ضریب رطوبتی باید تصحیح گردد.

آب مصرفی فصلی محاسبه شده برای چهار رقم با هم یکسان بود چرا که ارقام مختلف از یک طرف در معرض تبخیر و تعرق بالقوه یکسان قرار داشتند و از طرف دیگر ضریب گیاهی مورد استفاده برای چهار رقم یکسان بود. گرچه بر اساس گزارش گاردنر^۱ و همکاران (۱۰)، در غالب گونه‌های زراعی، تبخیر و تعرق واقعی در مزرعه کمتر تحت تاثیر گونه گیاه زراعی قرار می‌گیرد و بیشتر متاثر از تبخیر و تعرق بالقوه، مقدار پوشش گیاهی و در دسترس بودن رطوبت در ناحیه ریشه می‌باشد. در صورتی که ضریب گیاهی ارقام مورد نظر در دسترس می‌بود، به منظور محاسبه تبخیر و تعرق واقعی می‌بایست از پارامتر ضریب گیاهی رقم مربوطه استفاده به عمل می‌آمد که در این صورت اختلاف بیسن آب مصرفی محاسبه شده ارقام می‌توانست مورد ارزیابی

REFERENCES:

مراجع مورد استفاده:

- ۱- آبرز، ر. س.، و د. و. وست کاد. ۱۹۷۶. کیفیت آب برای کشاورزی. ترجمه شاپور حاج رسولیها، مرکز نشر دانشگاهی ۱۳۷ صفحه.
- ۲- بصیری، ع. ۱۳۶۲. طرحهای آماری در علوم کشاورزی. انتشارات دانشگاه شیراز. ۵۹۳ صفحه.
- ۳- توکلی، ح.، م. کریمی و س. ف. موسوی. ۱۳۶۷. اثر رژیمهای آبیاری بر رشد رویشی و زایشی ذرت. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۲۰، شماره‌های ۳ و ۴. صفحه ۹-۱۰.
- ۴- حاج رسولیها، ش.، شکوه بهران و ع. الف. مختارزاده محمدی. ۱۳۶۱. کاربرد روش سریع اندازه‌گیری رطوبت خاک (روش فلاسک) برای تعدادی از خاکهای ایران. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۱۲، شماره‌های ۱، ۲، ۳ و ۴. صفحه ۳۸-۳۰.
- ۵- خواجه پور، م. ر. و م. کریمی. ۱۳۶۸. کاربرد آمار درجه حرارت هوا در تصمیم‌گیریهای زراعی. مجموعه مقالات درباره آب خاک، کشاورزی و منابع طبیعی - کتاب یکم، مهندسین مشاور یکم. شماره ۱، صفحه ۷۸-۵۵.
- ۶- دانشور، م. ۱۳۷۰. بررسی اثرات رژیمهای مختلف آبیاری بر رشد، عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام سورگوم دانه‌ای در اصفهان - پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان. ۸۷ صفحه.
- ۷- طرح توسعه چهارمحال بختیاری. بخش ۱: اقلیم و هواشناسی. ۱۳۶۶. سازمان برنامه و بودجه استان چهارمحال بختیاری.
- ۸- کرامر، پال جی. ۱۳۶۹. رابطه آب و خاک و گیاه. ترجمه امین‌علیزاده، انتشارات دانشگاه مشهد. ۸۰۸ صفحه.
- ۹- کریمی، ه. ۱۳۶۷. زراعت و اصلاح گیاهان علوفه‌ای. موسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران. ۴۱۴ صفحه.
- ۱۰- گاردنر، ف. پی. آر.، برنت، ر. پی. ریس، ال. میشل. ۱۹۷۰. فیزیولوژی گیاهان زراعی. ترجمه غلامحسین سرمدنیا و عوض کوچکی. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه مشهد. ۴۶۷ صفحه.
- ۱۱- گوپتا، یو. اس. ۱۹۸۲. جنبه‌های فیزیولوژیکی زراعت دیم. ترجمه غلامحسین سرمدنیا و عوض کوچکی. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه مشهد. ۴۲۴ صفحه.
- 12- Bunting, A.H. & A.H.Kassan. 1988. Principles of crop water use, dry matter production and dry matter partitioning that governs choices of crops and systems. PP: 43-61. In Bidinger, F.R. and Cogohasen (eds). Drought research priorities for the dry land tropics. Patanchoru, India, ICRISAT.
- 13- Deanmead, O.T. & R.H. shaw. 1962. Availability of soil water to plants as affected by soil moisture conditions and meteorologic conditions. Agron. J. 54: 385-390.
- 14- Doggett, H. 1988. Sorghum. Tropical -Agriculture series-4. Longman Group, UK limited. pp: 144-282.
- 15- Done, A.A., R.J.K.Myers, & M.A. Foale. 1984. Response of grain sorghum to varying irrigation frequency in the ord irrigation area. I.Growth, development and yield. Aust. J. Agric. Research. 28: 177-181.

- 16- Doorenbas, J. & A.H. Kassam. 1970. Yield response to water. FAO irrigation and drainage paper No. 33, pp: 134-136.
- 17- Eck, H.V. 1986. Effects of water deficits on yield, yield components, and water use efficiency of irrigated corn. Agron. J. 78: 1035-1040.
- 18- Garrity, D.P., D.G. Watts, C.U. Sullivan, & J.R. Gilley. 1982. Moisture deficits and grain sorghum performance: Evapotranspiration and yield relationships. Agron. J. 74: 815-820.
- 19- ICRISAT Annual Report. 1988. Sorghum . Patacheru, Andhra Pradesh, India.
- 20- Jensen, M.E. 1976. Consumption use and irrigation water requirements. A report by the irrigation and Drain. Div. of ASCE.
- 21- Rafevy, A.B.N. Mitra & H.K. Pande. 1987. Performance of kalyan sona wheat under different soil moisture regimes at critical growth phases. Indian J. Agric. Sci. 48(12): 736-41.
- 22- Siddeque, K.H.M., D.Tennat, M.W. Perry & R.K. Belford. 1990. Water use and water use efficiency of old and modern wheat cultivars in a mediterranean type environment . Aust. J. Agric. 41: 431-47.
- 23- Viboon, B. & W.R. Walker. 1979. Evapotranspiration under depleting soil moisture. J. Irrig. Drain Div. 105(4): 391-402.
- 24- USDA, 1967. Irrigation water requirements. SCS Eng. Div. Technical Release No. 21.
- 25- Wall, J. S. & W.M. Ross. 1970. Sorghum production and utilization. The AVI Publishing company Inc. pp: 1-171.

Effects of Moisture Deficit on Grain Yield and Seasonal Water Use of
Four Sorghum Cultivars in Isfahan.

M. AFLATONI and M. DANESHVAR

Assistant Professor and Graduate Student of Irrigation Section of Agricultural
College, Isfahan University of Technology.

Received for Publication 29 August 1992.

SUMMARY

In order to study the effect of moisture deficit on grain yield and seasonal water use of four different sorghum cultivars, an experiment was conducted in the experimental station of Isfahan University situated in Zaghmar, Isfahan, in 1990. A split plot design with three replications in a complete randomised block was used in the study. Main plots were irrigation water application after 100, 150, 200 mm evaporation from class A pan represented by I1, I2, I3, respectively. Subplots consisted of four sorghum cultivars, namely, numbers 651,394, 10555 and 18082.

Irrigation frequency in the above irrigated treatments increased from 100 to 200 mm pan evaporation. Grain yield in treatment I1 (5110.6 Kg/ha) was more than that of I2 and I3. Grain yield of cultivars in treatment I2 and I3 was 60 and 49.5 percent of I1, respectively. Increased weight of 1000 grain, under soil moisture depletion, in treatment I2 and I3 mainly contributed to grain yield. Statistically, grain yield difference between treatment I2 and I3 was not significant; but the difference between I1 and other irrigated treatments was significant.

The average seasonal water use measured in treatments I1, I2 and I3 was 538, 452 and 419.2 mm, respectively. In general, soil moisture deficit in the field caused the seasonal water use of sorghum to decrease and the difference between seasonal water use in irrigated treatments was statistically significant. Also, decreased seasonal water use due to deficient water in the soil decreased seasonal water use due to deficient water in the soil caused a reduction in the water use efficiency in all cultivars; the decrease in the efficiency was not identical, however.

Comparison of measured and estimated seasonal water use under depleting soil water indicated that, apart from crop coefficient, a coefficient representing soil water depletion should be used when estimating real evapotranspiration. Water requirement for production of one Kg of dry matter in treatment I1 was more than that of I2 and I3.